

Glistrup (FP):

Hr. Nyrup Rasmussen efterlyste Folketingets svar til Frederikshavn. Det er ganske klart: Gå fra A til Z! Disse arbejdere oppe i Frederikshavn, som er dem, der nu står for tur, er jo ofre for den fuldstændig mislykkede selektive erhvervspolitik, som de 7 socialdemokratiske partier her i dette land har forpestet beskæftigelsen med. Det er jo Socialdemokratiet, der har hovedansvaret for de afskedigelser, der er sket i Frederikshavn, ved at de har pisket de offentlige udgifter og skattetrykket op gennem værftspakker, lokkeduer og falske elverpiger uden den mindste smule af rygrad. Derfor!

Det, der nu er sket i Frederikshavn, og al den øvrige arbejdsløshed, der udvikler sig, skyldes først og fremmest arbejdsløshedsministeren i perioden frem til september 1982. Det er det, som de 7 socialdemokratiske partier nu vil fortsætte med den socialdemokratiske dagsorden, hvori man kalder det aktiv arbejdsmarkedspolitik, og det vil sige, at man skal forøge de offentlige udgifter selektivt på de områder, som er kunstfærdige og ikke naturlige arbejdspladser, nemlig dem, der ikke kan klare sig selv. Det er det, det går ud på, og derfor vil vedtagelsen af den socialdemokratiske dagsorden medføre yderligere arbejdsløshed.

SF's dagsorden er jo aldeles identisk med den socialdemokratiske, idet den i realiteten drejer sig om flere offentlige udgifter og dermed flere arbejdsløse. Der er overhovedet ikke et hårsbred til forskel vedrørende det væsentlige.

Hermed har jeg opbrugt den ekstra taletid, jeg har krav på i medfør af forretningsordenens § 24, stk. 3, og derefter går jeg over til det, som man i og for sig skal gøre i denne anden omgang, nemlig svare økonomiministeren.

Det var jo ikke overraskende, at økonomiministeren i sit svar havde som sit hovedtema den betragtning, at Folketinget skulle tilskynde til øget opsparing i samfundet. Det er selvfølgelig svært at diskutere med økonomiministeren, for for hans vedkommende er det simpelt hen en religion, en puritansk pietisme, som er uden den mindste tilknytning til realiteterne i det danske samfund, men all right, når folk har den religion med dette opsparingshysteri, ja, så har de det, og så kan man næppe afdisputere det.

Jeg vil imidlertid håbe, at ministeren engang må blive tvivler og eventuelt renegat, sådan at vi kan få ham til at komme over til den virkelighedsnære snusfornuft. Opsparing er nemlig i sig selv arbejdsløshedsskabende dels på grund af det, som vi talte om i forbindelse med pensionsopsparingen, at man kan se, at det begrænser efterspørgslen, dels fordi opsparing fører til, at produktionsfaktoren kapital bliver begunstiget på bekostning af produktionsfaktoren arbejde, og det er produktionsfaktoren arbejde, vi skal give bedre beskyttelse, når vi skal have en øget beskæftigelse her i landet.

I de 3 enkeltpunkter, økonomiministeren talte om i dette afsnit, tog han lige så grueligt fejl.

For det første talte han om, at inflationen skulle være forfærdelig, men et inflationssamfund har normalt god beskæftigelse. Selvfølgelig skal vi ikke have en inflation svarende til den, man havde i Tyskland i 1921, men normalt vil den betyde opbrud og fremmarch i samfundet, og at de veletablerede ikke bare kan sidde og puge på deres bestående besiddelser, som når man kører med et samfund uden inflation. Derfor tog ministeren fejl dér,

Det næste var, at han sagde: Jamen vi skal jo gøre tingene på en sådan måde, at folk ikke forskrækkes fra at skyde penge i en pensionsordning. Det løb er kørt for Danmark frem til næste istid med den holdning, som det folketingsflertal, der kom ud af valget i december 1981, havde. Folketingsflertallet vandt valget på 0 realrenteafgift. Uden mellemkommende valg gennemførte de 4 partier, der da dannede et flertal, en 20 mia. kr.s realrenteafgift. Der vil ingen tillid være til nogen som helst pensionsopsparing i Danmark på denne side af næste istid.

Det tredje, det med pensions sammenspillet, er faktisk noget, som har meget lidt med dette problem at gøre, men stem bare for Fremskridtspartiets forslag om en ensartet folkepension på 5.000 kr. til alle, så er alle samspilsproblemer for pensionister væk.

Jeg har desværre ikke mere taletid til belæring af ministeren, men han bliver jo nok kloge engang.

Glønborg (KRF):

Jeg vil gerne have lov til at udtrykke min taknemlighed over, at både den socialistiske og den liberale fløj her i salen har taget de ord til efterretning, som jeg kom med i mit første ind-